

Gabriel Brzask, Stare Drzewa

Starych drzew nie pyta nikt
czy widziały kiedyś las.
Jasnookich głębin wód
nie zapyta żaden z nas.

Naszym dzieciom damy śmierć,
banialuków morza szum,
głupi śmiech, szyderczy tłum.
Starych drzew nie ujrzą tu.

A ja nie zmienię tego już,
bo sam wszystko czego chciałem miałem tu.
Miałem tu.

Śpij kochany, śpij mój śnie,
ukołysz Ciebie już
i opowiem co z naszym domem
z tamtych lat, kiedy świat
niezmącony był jak łąka...

...no a ja nie zmienię tego już,
bo sam wszystko czego chciałem miałem tu.
Wszystko czego kiedykolwiek pragnął świat
miałem ot tak.